

Upravlenie proizvoditelnostyu: planirovanie, izmerenie i otsenka, kontrol i povyshenie / D. S. Sink. – Moskva : Progress, 1989. – 528 p.
15. Buzurev V. V. *Metodologicheskie podkhody k sistemnomu upravleniyu resursami stroitel'nogo predpriyatiya* [Methodological approaches to the building enterprise resource system management] / V. V. Buzurev, A. A. Bobkov // Problemy sovremennoy ekonomiki: Yevraziyskiy mezhdunarodnyy nauchno-analiticheskiy zhurnal. – 2009. – No. 3 (31). – P. 9–14.

Інформація про автора

Гонтарева Ірина Вячеславівна – д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри підприємницької діяльності Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (просп. Науки, 9-А, м. Харків, Україна, 61166, e-mail: lider.khneu@gmail.com).

Информация об авторе

Гонтарева Ирина Вячеславовна – д-р экон. наук, профессор, заведующая кафедрой предпринимательской деятельности Харьковского национального экономического университета имени Семена Кузнеця (просп. Науки, 9-А, г. Харьков, Украина, 61166, e-mail: lider.khneu@gmail.com).

Information about the author

I. Gontareva – Doctor of Sciences in Economics, Professor, Head of the Department of Entrepreneurship of Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (9-A Nauky Ave., Kharkiv, Ukraine, 61166, e-mail: lider.khneu@gmail.com).

*Стаття надійшла до ред.
20.02.2017 р.*

УДК 330.341:658

JEL Classification: D29; M29; O31

МОДЕЛЬ ВИЗНАЧЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКИХ ІННОВАЦІЙ

Чернявська І. М.

Важливим аспектом ефективного функціонування промислового підприємства є вдосконалення інноваційних процесів організації та управління. Але оцінювання результативності інноваційної активності організаційно-управлінської сфери потребує формування практичного інструментарію. Досліджені підходи до оцінювання інноваційної активності промислового підприємства не повною мірою спроможні сформувати практичний інструментарій, який дозволить визначити результативність організаційно-управлінських інновацій.

Основою розробленого методичного підходу є методика, яка ґрунтується на використанні груп показників на етапах створення та освоєння інновацій.

Виявлено перелік багатокритеріальних факторів, урахування зміни яких дозволить забезпечити результативність організаційно-управлінських інновацій.

Запропоновано модель оцінювання результативності організаційно-управлінських інновацій, згідно з якою передбачено аналіз інноваційної активності підприємства з урахуванням впливу організаційно-управлінської підсистеми, удосконалення механізму управління процесом активізації інноваційної діяльності підприємства, побудову структурно-логічної схеми оцінювання активізації інноваційних процесів у галузі організаційно-управлінської підсистеми.

Для обліку зміни інноваційної активності за кожним фактором інноваційного потенціалу запропоновано визначення узагальненого показника інноваційної активності організаційно-управлінської підсистеми. Фактори, що враховують для побудови моделі, визначено шляхом аналізування фактичних показників роботи організаційно-управлінської підсистеми й ступеня їхнього досягнення за допомогою експертного оцінювання. Результативність організаційно-управлінських інновацій може бути оцінено за відповідною шкалою.

Розроблену методику визначення рівня інноваційної активності організаційно-управлінської підсистеми практично апробовано на одному із промислових підприємств м. Кам'янського. Розрахунки свідчать про помірне зниження активності організаційно-управлінських інновацій.

Ключові слова: інновація, оцінювання, підприємство, потенціал, зміна, показник.

МОДЕЛЬ ОПРЕДЕЛЕНИЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ОРГАНИЗАЦИОННО-УПРАВЛЕНЧЕСКИХ ИННОВАЦИЙ

Черняевская И. М.

Важным аспектом эффективного функционирования промышленного предприятия является совершенствование инновационных процессов организации и управления. Однако оценка результативности инновационной активности организационно-управленческой сферы требует формирования практического инструментария. Исследованные подходы к оценке инновационной активности промышленного предприятия не в полной мере способны сформировать практический инструментарий, позволяющий определить результативность организационно-управленческих инноваций.

В основе разработанного методического подхода лежит методика, основанная на использовании групп показателей на этапах создания и освоения инноваций.

Выявлен перечень многокритериальных факторов, учет изменения которых позволит обеспечить результативность организационно-управленческих инноваций.

Предложена модель оценки результативности организационно-управленческих инноваций, согласно которой предусмотрен анализ инновационной активности предприятия с учетом влияния организационно-управленческой подсистемы, совершенствование механизма управления процессом активизации инновационной деятельности предприятия, построение структурно-логической схемы оценки активизации инновационных процессов в части организационно-управленческой подсистемы.

Для учета изменения инновационной активности по каждому фактору инновационного потенциала предложено определение обобщенного показателя инновационной активности организационно-управленческой подсистемы. Факторы, учитываемые для построения модели, определяются путем анализа фактических показателей работы организационно-управленческой подсистемы и степени их достижения с помощью экспертных оценок. Результативность организационно-управленческих инноваций может быть оценена в соответствии с определенной шкалой.

Разработанная методика определения уровня инновационной активности организационно-управленческой подсистемы практически апробирована на одном из промышленных предприятий г. Каменского. Расчеты свидетельствуют об умеренном снижении активности организационно-управленческих инноваций.

Ключевые слова: инновация, оценка, предприятие, потенциал, изменение, показатель.

THE MODEL ASSESSING THE ORGANIZATIONAL AND ADMINISTRATIVE INNOVATION EFFECTIVENESS

I. Cherniavska

An important aspect of effective functioning of an industrial enterprise is perfection of innovative processes in organization and management. However the evaluation of the effectiveness of innovative activity of the organizational and management sphere requires formation of practical tools. The investigated approaches to the evaluation of the innovative activity of industrial enterprises are not fully capable to form practical tools for determining the effectiveness of organizational and management innovations.

The developed approach is based on the methodology using groups of indicators at the stages of development and mastering of innovations.

A list of multi-criteria factors has been identified whose changes when taken into account will ensure the effectiveness of organizational and management innovations.

A model of evaluation of the effectiveness of organizational and management innovations has been proposed which implies the analyses of innovative activity of an enterprise taking into account the influence of the organizational and management subsystem, improving the mechanism of control of the enterprise innovative activity, constructing a structural and logical scheme of evaluation of the innovation processes in terms of the management subsystem.

To take into account changes in the innovation activity, the author has proposed to determine a generalized indicator of the organizational and management subsystem innovative activity for each factor of the innovative potential. The factors taken into account for building the model are determined through expert analysis of the organizational subsystem actual performance and degree of achieving the performance indicators. The effectiveness of organizational and management innovations can be estimated in accordance with a certain scale.

The developed methodology for measuring the level of the organizational and management subsystem innovative activity has been practically tested at one of the industrial enterprises in Kamenskyi. The calculations witness a modest decline in the activity of organizational and administrative innovations.

Keywords: *innovation, evaluation, enterprise, potential, change, indicator.*

Промисловий комплекс – основа інноваційного розвитку економіки країни. Слід зауважити, що сучасні світові тенденції орієнтовано на розвиток промисловості, тоді як в Україні обсяг виробництва промислової продукції за видами діяльності за останні десять років скоротився майже в 1,5 рази [1]. Промисловість України відзначається неоднорідністю розвитку. На сучасному етапі найбільшим динамізмом відрізняються наукомісткі підгалузі машинобудівного комплексу, такі, як: виробництво електронно-обчислювальних машин, телекомунікаційного обладнання, ракетно-космічної техніки, промислових роботів і засобів автоматизації. У перспективі, із метою підвищення зацікавленості до вітчизняної промислової продукції й підвищення рівня її конкурентоспроможності, слід уже зараз розробляти стратегії виходження на європейські ринки.

Продовжуючи аналіз промислової галузі, необхідно зазначити часткові структурно-динамічні зрушення, що характеризують певну стабілізацію в галузі, а саме збільшення кількості інноваційно активних підприємств. Наприклад, кількість підприємств, що здійснювали інноваційну діяльність у 2015 році збільшилася на 25,4 %, порівняно з 2010 роком. До того ж нововведення підприємства здійснювали, переважно, власним коштом – 24,5 % та за рахунок держбюджету – 34,5 %. Проте інвестиційні кошти від вітчизняних замовників становили приблизно 20 %, від замовників-нерезидентів – приблизно 18 %, решта припадає на так звані інші джерела [1]. Така недосконалість інноваційної політики гальмує процес створення конкурентоспроможної продукції та, як наслідок, неспроможність забезпечити вітчизняну економіку вискоєфективною власною продукцією, зайняти певну нішу світового промислового виробництва. Щоб змінити ситуацію на краще потрібні великі кошти, більша частина яких має бути інвестиціями. Також потрібно зазначити, що на розвиток промисловості як провідної сфери національної економіки значною мірою впливають наслідки світової економічної кризи, втрати виробничого та кадрового потенціалу, суттєве скорочення частки промислової продукції в загальному обсязі суспільного виробництва, високий ступінь зносу основних засобів, зниження активності інноваційно-інвестиційної діяльності тощо [2; 3].

Отже, сучасне середовище, у якому функціонують промислові підприємства України, потребує вдоскона-

лення процесів організації та управління. Організаційно-управлінські інновації створюють належні умови для здійснення технологічних інновацій. Пошук інноваційних організаційно-управлінських парадигм є неодмінною умовою ефективного функціонування та розвитку промислового підприємства. Важливим аспектом ефективного функціонування промислового підприємства є оцінювання інноваційної активності, тобто наявність методології оцінювання, що дозволяє скоригувати показники використання інноваційного потенціалу складових інноваційної діяльності підприємства. Важлива відмінність організаційно-управлінських інновацій від технологічних полягає в підходах до розрахунку та обґрунтування їхніх результатів.

Суттєвий внесок у дослідження проблеми оцінювання інноваційної активності підприємства в галузі організаційно-управлінської її підсистеми зробили такі науковці, як: І. І. Вінникова, Т. В. Гринько, М. І. Дяченко, Н. С. Ілляшенко, Н. А. Курманов [4 – 9]. Питання методології формування показників оцінювання організаційно-управлінських інновацій системно висвітлено в наукових працях А. Г. Вагонової, І. В. Волошина, О. Є. Кузьміна та ін. [10 – 12].

Проте залишається невирішеним питання формування практичного інструментарію, який дозволить визначити результативність організаційно-управлінських інновацій.

Метою статті є аналіз та узагальнення наявних підходів до оцінювання інноваційної активності промислового підприємства та розроблення на цій основі моделі оцінювання організаційно-управлінських інновацій.

Основою для розуміння сутності процесу активізації інноваційної діяльності є визначення підходу до цього процесу. Автор вважає за доцільне зупинитися на аналізі відомих підходів до оцінювання інноваційної активності промислового підприємства. За результатами опрацювання публікацій [13 – 17; 19; 20] можна виділити такі підходи:

1. Оцінювання інноваційної активності з виділенням складових (елементів) інноваційного потенціалу підприємства, що базується на експертних методах.

2. Оцінювання інноваційної активності, що базується на інформаційних даних, які містяться в офіційних джерелах.

3. Ресурсно-процедурне оцінювання інноваційної активності підприємства, що базується на визначенні спроможності системи до здійснення інноваційної діяльності.

На думку автора, третій підхід є таким, у якому враховано внутрішні фактори, які є тригерами змін, та зовнішні фактори, що прямо або опосередковано впливають на інтенсивність інноваційної діяльності підприємства.

Однією з методик, яку можна взяти за основу та трансформувати з урахуванням специфіки напряму цього дослідження, є методика А. В. Гриньова, яка ґрунтується на використанні двох груп показників: на етапах створення та освоєння інновацій [17].

Ефективна модель визначення результативності організаційно-управлінських інновацій має бути уніфікованою та враховувати зміни за кожним організаційним фактором (складовий) активізації інноваційної діяльності. На активність інноваційної діяльності впливають багатокритеріальні організаційно-управлінські фактори, до яких можна зарахувати гнучкість організаційної структури, демократичний стиль управління, напрям потоків інформації, ступінь організації функцій управління, швидке реагування на мінливу ринкову ситуацію, автономію, децентралізацію тощо. Саме врахування зміни цих багатокритеріальних факторів дозволяє забезпечити результативність організаційно-управлінських інновацій.

Оцінювання рівня активізації інноваційних процесів на промисловому підприємстві мають здійснювати за певною методикою. Для формування цієї методики зроблено аналіз наявних у науковій літературі методів економічного оцінювання інноваційної активності та визначено найбільш оптимальний із позиції відповідності особливостям інноваційної діяльності промислових підприємств та критеріальній базі оцінювання ефективності інноваційної діяльності [3; 9; 10; 14; 17]. Основою оцінювання рівня активізації інноваційних процесів, відповідно до цього методу, є факторний аналіз. На основі вагомості кожного з факторів, що стримують інноваційну діяльність, визначено коло домінуючих, які складають функцію успіху. Аналіз полягає в поетапному оцінюванні та групуванні результатів кожного фактора.

Модель оцінювання результативності організаційно-управлінських інновацій на промислових підприємствах передбачає такі кроки:

Крок 1. Аналіз інноваційної активності підприємства з урахуванням впливу організаційно-управлінської підсистеми.

Крок 2. Удосконалення механізму управління процесом активізації інноваційної діяльності підприємства в галузі організаційно-управлінської її підсистеми.

Крок 3. Побудова структурно-логічної схеми оцінювання активізації інноваційних процесів у галузі організаційно-управлінської підсистеми.

Отже, згідно із запропонованою моделлю, необхідно дотримуватися конкретних етапів процесу реалі-

зації концептуального підходу до аналізу інноваційної активності підприємства в організаційно-управлінській сфері та оцінити результативність організаційно-управлінських інновацій, використовуючи певну систему показників.

У роботі [18] запропоновано та обґрунтовано систему показників інноваційної активності підприємства, яка містить дві групи: показники використання інноваційного потенціалу (показники ефективності управлінської діяльності, науково-дослідної діяльності та використання управлінського потенціалу) та показники його зміни (показники впровадження структурних перетворень, ефективності проектно-організаційного потенціалу, реінжинірингу та реструктуризації). Запропонована система показників може бути деталізована та розширена, залежно від наявних джерел інформації та цілей дослідження.

Вивчення безлічі факторів, які впливають на інноваційну діяльність, дозволяє сформулювати завдання таким чином: дослідження й аналіз системи управління, із метою розроблення та практичного застосування методу ефективного оцінювання організаційно-управлінських інновацій. Метою дослідження є кількісне обґрунтування ухвалюваних рішень щодо забезпечення ефективності організаційно-управлінських інновацій. Для вирішення поставленого завдання необхідно побудувати математичну модель, тобто виконати формалізацію завдання. Фактори, що враховують для побудови моделі, визначено шляхом аналізування фактичних показників роботи комплексної структури організаційно-управлінської підсистеми й ступеня їхнього досягнення за допомогою експертного оцінювання. Результативність організаційно-управлінських інновацій може бути оцінено за шкалою від 0 до 1 бала (таблиця).

Таблиця

**Шкала оцінювання
зміни інноваційної активності
[The scale for valuation of change
in the innovative activity]**

Інтервали значень	Напрями змін інноваційної активності (результативності)
0 – 0,25	стрімке зниження
0,25 – 0,50	помірне зниження
0,50	середній рівень (немає змін)
0,50 – 0,70	помірне зростання
0,70 – 1,00	стрімке зростання

Згідно із запропонованою методикою оцінювання результативність організаційно-управлінських інновацій класифіковано шляхом напряму зміни інноваційної активності організаційно-управлінської підсистеми.

Підсумкова оцінка дає уявлення про зміну активності організаційно-управлінських інновацій.

Основні співвідношення математичної моделі мають такий вигляд. Облік зміни інноваційної активності за кожною складовою (фактором) інноваційного потенціалу визначено узагальненим показником інноваційної активності організаційно-управлінської підсистеми. Зміни інноваційної активності з урахуванням ваги кожної складової, яка входить до системи показників інноваційного потенціалу організаційно-управлінської сфери, буде описано таким співвідношенням:

$$IA_{ORG} = \sum_{i=1}^{n_j} \alpha_i I_{ij}, \quad (1)$$

де IA_{ORG} – узагальнений показник інноваційної активності організаційно-управлінської підсистеми;

α_i – ваговий коефіцієнт i -ї складової, яка входить до системи показників організаційно-управлінського потенціалу, ($\sum \alpha_i = 1$);

I_{ij} – показник інноваційної активності i -ї складової інноваційного потенціалу (складової використання та зміни інноваційного потенціалу);

n – кількість локальних показників за кожною складовою (фактором) інноваційного потенціалу.

Показник інноваційної активності i -ї складової інноваційного потенціалу (I_{ij}) розраховано за формулою:

$$I_{ij} = \frac{p_{it1}}{p_{it2}}, \quad (2)$$

де p_{it1} – показник, який характеризує i -у складову інноваційного потенціалу (складову використання та зміни інноваційного потенціалу) в період часу t_1 ;

p_{it2} – показник, який характеризує i -у складову інноваційного потенціалу (складову використання та зміни інноваційного потенціалу) у період часу t_2 .

Напрями змін інноваційної активності (результативності) організаційно-управлінських інновацій, залежно від отриманих значень, відображено в таблиці.

У наданих розрахунках використано показники вагомості, визначені експертним шляхом. Наведену модель побудовано з урахуванням широкого діапазону зміни показників, які впливають на інноваційний потенціал промислового підприємства, вона дозволяє розраховувати результативність напряму змін інноваційної активності організаційно-управлінської сфери.

У результаті дослідження, проведеного автором, визначено показники оцінювання рівня активізації інноваційних процесів на промисловому підприємстві за організаційно-управлінськими критеріями, застосування яких під час оцінювання рівня активізації інноваційної діяльності промислових підприємств м. Кам'янського виявило низку принципових недоліків, що свідчать про неможливість формування об'єктивних висновків та доводять необхідність у створенні комплексної системи оцінювання рівня активізації інноваційних процесів на промисловому підприємстві в галузі організаційно-управлінської її підсистеми. Так, наприклад, розроблену методику визначення рівня інноваційної активності організаційно-управлінської підсистеми практично апробовано на одному із промислових підприємств м. Кам'янського. Розрахунки свідчать про помірне зниження активності організаційно-управлінських інновацій. Проте можна зазначити помірне зростання інноваційної активності щодо використання управлінського потенціалу (0,53), упровадження структурних перетворень (0,51), проектно-організаційного потенціалу (0,61). Незважаючи на те що на підприємстві зосереджено високий науково-технічний потенціал, раціоналізаторська активність є заниженою: 0,15 – стрімке зниження, що визначає дуже низьку результативність науково-дослідної діяльності, 0,31 – помірне зниження, що визначає недостатній рівень упровадження спеціфічних заходів щодо реінжинірингу та реструктуризації.

Важливим етапом вибору напрямів активізації інноваційної діяльності на підприємстві в галузі організаційно-управлінської її підсистеми є удосконалення механізму оцінювання інноваційної активності, який дозволить урахувувати специфіку та пріоритети розвитку промислового підприємства. Механізм оцінювання інноваційної активності визначено в цій статті як сукупність методів та принципів, реалізація яких відбувається поетапно і в результаті дає можливість менеджменту підприємства ухвалювати рішення, спрямовані на розвиток підприємства (рисунком).

У процесі розвитку організаційно-управлінської сфери підприємства, елементи механізму можуть змінюватися, проте, не залежно від стану та рівня розвитку кожної складової, яка входить до нього, необхідно, щоб оцінка була обґрунтованою.

Проведене дослідження дозволяє стверджувати, що вирішення проблеми оцінювання інноваційної активності підприємства є актуальним. На сьогодні розроблено велику кількість підходів до оцінювання інноваційної активності промислового підприємства, які ґрунтуються на експертних методах, або на інформаційних даних, що містяться у статистичних довідниках, або на визначенні спроможності системи до здійснення інноваційної діяльності. Ці методи не повною мірою спроможні сформулювати практичний інструментарій, який дозволить визначити результативність організаційно-управлінських інновацій.

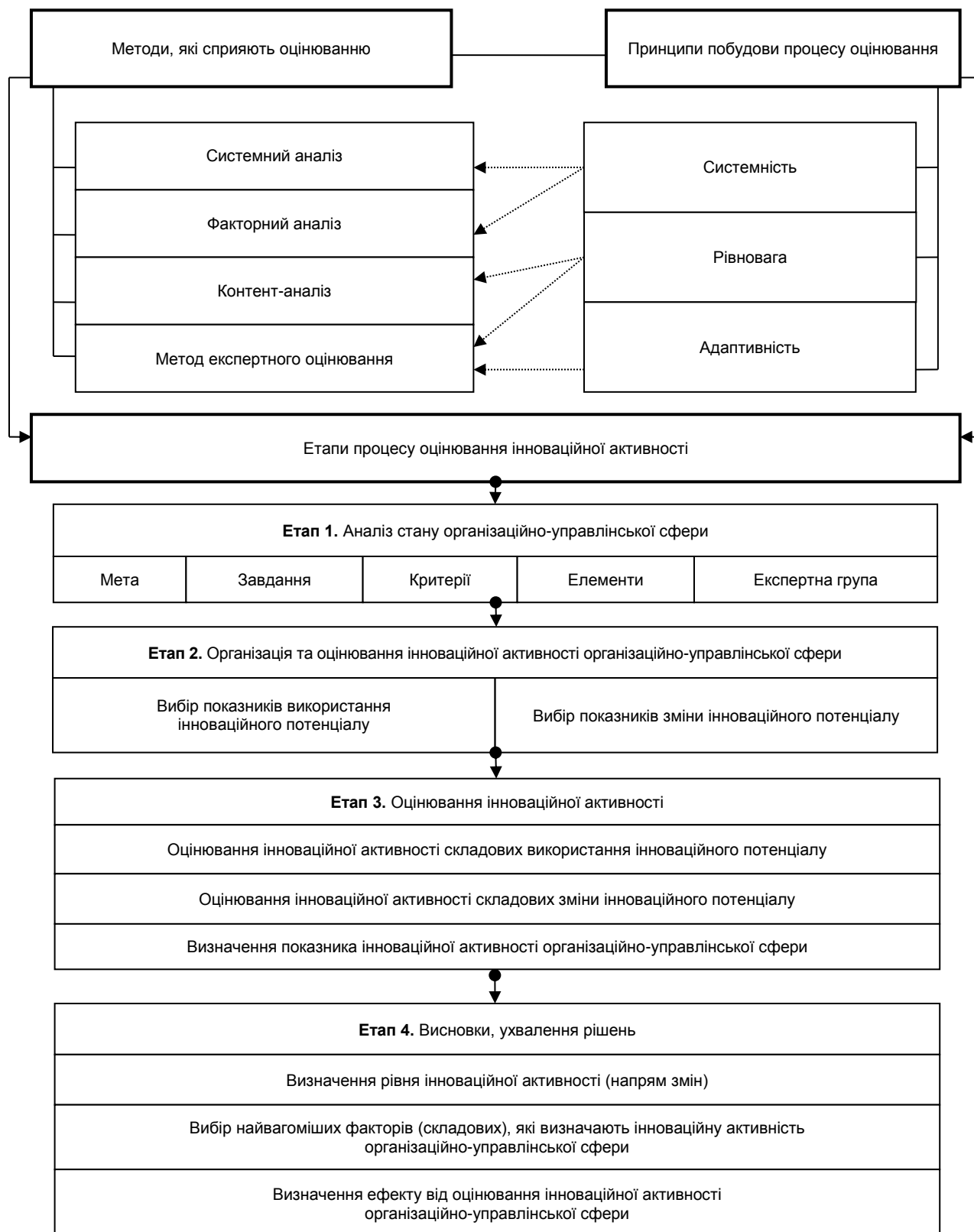

Рис. Схеми механізму оцінювання інноваційної активності організаційно-управлінської підсистеми [The scheme of the mechanism for valuation of the innovative activity of the organization and management subsystem]

У статті запропоновано покроковий методичний підхід до оцінювання результативності організаційно-управлінських інновацій на промислових підприємствах, який дозволяє оцінити напрям змін інноваційної активності з урахуванням ваги кожної складової, яка входить до системи показників інноваційного потенціалу організаційно-управлінської сфери.

Література: 1. Статистичний щорічник України за 2015 рік / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ1_u.html. 2. Мірошніченко О. Ю. Інноваційна активність промислових підприємств України: стан і тенденції / О. Ю. Мірошніченко // Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Серія: Економіка. – 2013. – № 10 (151). – С. 73–78. 3. Гаврилко П. П. Фактори інноваційного розвитку промисловості / П. П. Гаврилко, А. В. Колодійчук, В. М. Черторицький // Науковий вісник НЛТУ, Львів. – 2011. – Вип. 21.11 – С. 201–205. 4. Вінникова І. І. Аналіз інноваційної активності промислових підприємств України / І. І. Вінникова, С. В. Марчук // Економіка та держава. – 2015. – № 8. – С. 47–53. 5. Гринько Т. В. Методичні підходи до оцінки ефективності організаційних змін на підприємствах зв'язку / Т. В. Гринько, М. М. Кошевой, Т. З. Гвініашвілі // Економічний часопис-XXI. – 2016. – № 156 (1–2). – С. 78–82. 6. Гринько Т. В. Особливості впровадження моделей інноваційної активності промислових підприємств [Електронний ресурс] / Т. В. Гринько // Ефективна економіка. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=139>. 7. Дяченко М. І. Управлінські інновації як основа інноваційного розвитку організації [Електронний ресурс] / М. І. Дяченко // Стратегія економічного розвитку України : зб. наук. пр. – Режим доступу : <http://ir.kneu.edu.ua:8080/handle/2010/295>. 8. Ілляшенко Н. С. Формування "системної карти" стратегічного управління розвитком підприємства / Н. С. Ілляшенко, Ю. С. Шипуліна, Ю. М. Мельник // Актуальні проблеми економіки. – 2017. – № 1 (187). – С. 119–128. 9. Innovative activity of small and medium-sized enterprises in Kazakhstan and factors of its development / N. Kurmanov, B. Tolysbaiev, D. Aibossynova, N. Parmanov // Economic Annals-XXI. – 2016. – No. 158 (3–4 (2)). – P. 57–60. 10. Вагонова А. Г. Аналітична модель декомпозиції показника якості та ефективності корпоративного управління / А. Г. Вагонова, О. М. Вакульчик, С. В. Протасова // Науковий вісник НГУ. – 2016. – № 6. – С. 157–164. 11. Волошин І. В. Методичні підходи до оцінки інновацій [Електронний ресурс] / І. В. Волошин // Науково-виробничий журнал "Облік і фінанси АПК" – Режим доступу : <http://magazine.faaf.org.ua/metodichni-pidnodi-do-ocinki-innovaciy.html>. 12. Кузьмін О. С. Фактори інноваційного розвитку підприємств [Електронний ресурс] / О. С. Кузьмін, Т. М. Кужда. – Режим доступу : <http://www.experts.in.ua/ua/baza/analitic/detail.php?ID=1139>. 13. Лелон П. Мировоззренческая парадигма в философии: экзистенциальный аспект : монография / под ред. П. Лелона. – Москва : Изд-во ВГИПУ, 2006. – 99 с. 14. Прохорова В. В. Синергетическая концепция в формировании управленческих инноваций на предприятиях / В. В. Прохорова, С. А. Мушников // Бизнес Информ. – 2011. – № 12. – С. 138–141. 15. Ромахова О. О. Исследование

факторов, вызывающих стратегические изменения в поведении организации / О. О. Ромахова, А. Атеф // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2015. – № 3. – С. 191–199. 16. Сігуа В. Т. Використання механізму трансляції в процесі формування ефективних стратегій інноваційного розвитку підприємств / В. Т. Сігуа // Економіка розвитку. – 2013. – № 3. – С. 76–78. 17. Гриньов А. В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління : монографія / А. В. Гриньов. – Харків : ІНЖЕК, 2003. – 308 с. 18. Чернявська І. М. Концептуальний підхід до аналізу активності організаційно-управлінських новацій підприємства / І. М. Чернявська // Український журнал прикладної економіки. – 2016. – Т. 1, № 2. – С. 124–131. 19. Birkinshaw J. How Management Innovation Harpens / J. Birkinshaw // MIT Sloan Management Review. – 2006. – Vol. 47, No. 4 – P. 302–324. 20. Maes G. Toward a dynamic description of the attributes of organizational change / G. Maes, G. Van Hootehem // Research in Organizational Change and Development. – 2011. – Vol. 19. – P. 191–231.

References: 1. Statystychnyi shchorichnyk Ukrainy za 2015 rik / Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy [Electronic resource]. – Access mode : www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ1_u.html. 2. Miroshnichenko O. Yu. *Innovatsiina aktyvnist promyslovykh pidpriemstv Ukrainy: stan i tendentsii* [The innovation activity of industrial enterprises in Ukraine: state and trends] / O. Yu. Miroshnichenko // Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu im. Tarasa Shevchenka. Serii: Ekonomika. – 2013. – No. 10 (151). – P. 73–78. 3. Havrylko P. P. *Faktyory innovatsiinoho rozvytku promyslovosti* [Factors of the industry innovative development] / P. P. Havrylko, A. V. Kolodiichuk, V. M. Chertoryzhskiy // Naukovyi visnyk NLTU, Lviv. – 2011. – Issue 21.11. – P. 201–205. 4. Vinnykova I. I. *Analiz innovatsiinoi aktyvnosti promyslovykh pidpriemstv Ukrainy* [Analysis of the innovative activity of industrial enterprises in Ukraine] / I. I. Vinnykova, S. V. Marchuk // Ekonomika ta derzhava. – 2015. – No. 8. – С. 47–53. 5. Hrynyk T. V. *Metodychni pidkhody do otsinky efektyvnosti orhanizatsiynykh zmin na pidpriemstvakh zviazku* [Methodological approaches to evaluation of the effectiveness of organisational changes at communication enterprises] / T. V. Hrynyk, M. M. Koshevoi, T. Z. Hviniashevili // Ekonomichnyi chasopys-XXI. – 2016. – No. 156 (1–2). – P. 78–82. 6. Hrynyk T. V. *Osoblyvosti vprovadzhennia modelei innovatsiinoi aktyvnosti promyslovykh pidpriemstv* [Features of the implementation of industrial enterprise innovative activity models] / T. V. Hrynyk // Efektyvna ekonomika. – [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=139>. 7. Diachenko M. I. *Upravlinski innovatsii yak osnova innovatsiinoho rozvytku orhanizatsii* [Managerial innovation as a basis for organization innovative development] [Electronic resource] / M. I. Diachenko // Stratehiia ekonomichnoho rozvytku Ukrainy : zb. nauk. prats. – Access mode : <http://ir.kneu.edu.ua:8080/handle/2010/295>. 8. Illiashenko N. S. *Formuvannia "systemnoi karty" stratehichnoho upravlinnia rozvytkom pidpriemstva* ["System map" formation for strategic management of enterprise development] / N. S. Illiashenko, Yu. S. Shypulina, Yu. M. Melnyk // Aktualni problemy ekonomiky. – 2017. – No. 1 (187). – P. 119–128. 9. Innovative activity of small and medium-sized enterprises in Kazakhstan and factors of its development / N. Kurmanov, B. Tolysbaiev, D. Aibossynova, N. Parmanov // Economic Annals-XXI. – 2016. – No. 158 (3–4 (2)). – P. 57–60. 10. Vahonova A. H. *Analitychna model dekompozitsii pokaznyka yakosti ta efektyvnosti korporatyvnoho upravlinnia* [The analytical decomposition model

of the indicator of corporate management quality and effectiveness] / A. H. Vahonova, O. M. Vakulchuk, Ye. V. Protasova // *Naukovyi visnyk NHU*, 2016. – No. 6. – P. 157–164. 11. Voloshyn I. V. *Metodychni pidkhody do otsinky innovatsii* [Methodological approaches to assessing innovation] [Electronic resource] / I. V. Voloshyn // *Naukovo-vyrobnychiy zhurnal "Oblik i finansy APK"*. – Access mode : <http://magazine.faaf.org.ua/metodychni-pidhodi-docinki-innovatsiy.html>. 12. Kuzmin O. Ye. *Faktory innovatsiinoho rozvytku pidpriemstv* [Factors of innovative development of enterprises] [Electronic resource] / O. Ye. Kuzmin, T. M. Kuzhda. – Access mode : <http://www.experts.in.ua/ua/baza/analitic/detail.php?ID=1139>. 13. Lelon P. *Mirovozzrencheskaya paradigma v filosofii: ekzistentsialnyy aspekt : monografiya* [The world outlook paradigm in philosophy: the existential aspect : monograph] / pod red. P. Lelona. – Moskva : Izd-vo VGIPU, 2006. – 99 c. 14. Prokhorova V. V. *Sinergeticheskaya kontseptsiya v formirovanii upravlencheskikh innovatsiy na predpriyatiyakh* [The synergetic concept in the formation of managerial innovations at enterprises] / V. V. Prokhorova, S. A. Mushnikova // *Biznes Inform.* – 2011. – No. 12. – P. 138–141. 15. Romakhova O. O. *Issledovanie faktorov, vyzvayayushchikh strategicheskie izmeneniya v povedenii organizatsii* [Research on the factors causing strategic changes in the behavior of an organization] / O. O. Romakhova, A. Atef // *Marketing i menedzhment innovatsii*. – 2015. – No. 3. – P. 191–199. 16. Sihua V. T. *Vykorystannia mekhanizmu translyatsii v protsesi formuvannia efektyvnykh stratehii innovatsiinoho rozvytku pidpriemstv* [Using the transmission mechanism in the formation of effective strategies for innovative development of enterprises] / V. T. Sihua // *Ekonomika rozvytku*. – 2013. – No. 3. – P. 76–78. 17. Hrynov A. V. *Innovatsiyni rozvytok promyslovykh pidpriemstv: kontseptsii, metodolohiia, stratehichne upravlinnia : monohrafiia* [The innovative development of industrial enterprises: the concept, methodology, strategic management : monograph] / A. V. Hrynov. – Kharkiv : INZhEK, 2003. – 308 p. 18. Cherniavska I. M. *Kontseptualnyi pidkhid do analizu aktyvnosti orhanyzatsiino-upravlinskykh novatsii pidpriemstva* [The conceptual approach to the analysis of activity of organizational and administrative innovations of an enterprise] / I. M. Cherniavska // *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky*. – 2016. – Vol. 1, No. 2. – P. 124–

131. 19. Birkinshaw J. How Management Innovation Happens / J. Birkinshaw // *MIT Sloan Management Review*, 2006. – Vol. 47, No. 4 – P. 302–324. 20. Maes G. Toward a dynamic description of the attributes of organizational change / G. Maes, G. Van Hootegem // *Research in Organizational Change and Development*, 2011. – Vol. 19. – P. 191–231.

Інформація про автора

Чернявська Ірина Михайлівна – канд. екон. наук, доцент кафедри економіки та організації виробництва Дніпродзержинського державного технічного університету (вул. Дніпробудівська, 2, м. Кам'янське, Україна, 51918, e-mail: eov-eco@ukr.net).

Информация об авторе

Чернявская Ирина Михайловна – канд. экон. наук, доцент кафедры экономики и организации производства Днепродзержинского государственного технического университета (ул. Днепростроевская, 2, г. Каменское, Украина, 51918, e-mail: eov-eco@ukr.net).

Information about the author

I. Cherniavska – PhD in Economics, Associate Professor of Economics and Industry Engineering Department of Dniprodzержynsk State Technical University (2 Dniprobudivska St., Kamianske, Ukraine, 51918, e-mail: eov-eco@ukr.net).

Стаття надійшла до ред.
02.03.2017 р.